

ende landbrugsejendomme som ved erhvervelse af hele landbrugsejendomme. Bestemmelsen tilsigter at give de egentlige landmænd en fortrinsstilling til suppleringsjord.

Efter erfaringer ved den hidtidige administration af bestemmelsen har der vist sig behov for en sådan koordinering af reglerne i § 13 med reglerne om erhvervelse af ejendom nr. 2, idet sigtet med erhvervsreglerne ellers ville kunne omgås.

Spørgsmål 50:

»Hvem skal træffe afgørelsen i henhold til § 13, stk. 3, nr. 4, om, hvorvidt der foreligger en opdeling »på uheldig måde for driften«?»

Svar:

Bestemmelsen i § 13, stk. 3, nr. 4, om, at sammenlægning kan nægtes, hvis en ejendoms jorder vil blive opdelt på uheldig måde for driften, administreres i lighed med den tilsvarende bestemmelse i § 4, stk. 4.

Afgørelsen vil blive truffet af matrikeldirektoratet i forbindelse med behandlingen af udstykningsagen, evt. efter forud indhentet udtalelse fra statens jordlovsudvalg. Med hensyn til overvejelserne om den fremtidige jordlovsadministration henvises til besvarelsen af spørgsmål 4.

Spørgsmål 51:

»Med hvilken begrundelse er jordbrugsbedrifter i udlandet uden for EF medtaget i § 16, stk. 1, nr. 2?» (Ad § 16).

Svar:

Et af lovens hovedformål er at modvirke fjerneje. Den omstændighed, at jordbrugsbedrifter i udlandet uden for EF er medtaget i § 16, stk. 1, nr. 2, må ses i denne sammenhæng.

Spørgsmål 52:

»Vil det være muligt at lade andelsselskaber være omfattet af § 16, stk. 2?»

Svar:

Bestemmelserne i § 16 omfatter alene personer. Eventuelle bestemmelser om andelsselskaber bør derfor ikke behandles i § 16, men i §§ 20-22, der omfatter selskaber, sammenslutninger, institutioner m. m.

Spørgsmål 54:

»Hvorledes kan man sikre sig, at bestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 4, bliver overholdt?»

Svar:

Der føres allerede i dag en ret indgående kontrol med overholdelsen af de pågældende bestemmelser, dels af kommunerne, dels af statens jordlovsudvalg.

Spørgsmålet om en yderligere skærpelse af tilsynet med overholdelsen af landbrugslovens bestemmelser kan ventes taget op til nærmere overvejelse af den arbejdsgruppe, der er nedsat til undersøgelse af den fremtidige jordlovsadministration.

Spørgsmål 55:

»Finder ministeren ikke, at de regler, der gælder for EF-borgere, også bør gælde for nordiske statsborgere?»

Svar:

Som jeg gav udtryk for under 1. behandling af lovforslaget, og som jeg ligeledes har givet udtryk for i min besvarelse af det tidligere af udvalget stillede spørgsmål 36, er jeg positivt indstillet over for tanken om, at de regler, der gælder for EF-borgere, også bør gælde for nordiske statsborgere, såfremt der kan opnås en gensidig ordning. Jeg har indledt visse undersøgelser med henblik på en nærmere afklaring af dette spørgsmål og vil vende tilbage til sagen, når resultatet af disse undersøgelser foreligger.

Spørgsmål 56:

»Ad § 1, nr. 17. Finder ministeren ikke, at erhvervelse ved arv bør kunne finde sted uden tidsbegrænsning, såfremt arvingerne er ægtefælle og/eller børn?»

Svar:

Som det fremgår af den af udvalget for den fremtidige landbrugspolitik afgivne betænkning (bilag hæfte 2, s. 136-37), foreligger der adskillige eksempler fra den administrative praksis på, at de gældende bestemmelser i landbrugslovens § 17 har givet anledning til misbrug. Der var inden for udvalget enighed om at foreslå en stramning af lovens bestemmelser, bl. a. om arveerhvervelser, for at tilpasse disse regler til lovens al-